

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Archiepiscopatus de littera M. cap. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

S. Martini de Campis, deinde Archiepiscopus Arelaten-
sis, Burdegalenfis, & mox Lugdunenfis, postremo S. R.
E. Card. anno 1489. factus est.

ANNOTATIO.

De his septem incipiendo à S. Desiderio, agunt Demochares de sacrif.
Missæ Tom. 2. capit. 27. & Belforestius in Catalogo Episcoporum Lug-
dunensium in sua Cosmographia. Numeri marginales antepositi, sunt se-
cundum denumerationem Campegi; postpositi uerò secundum calcu-
lum Sarraceni.

Archiepiscopatus de litera M.

Magdeburgenses in Saxonia. Cap. XXVI.

1 ANCTVS Albertus, siue Adalbertus Mona-
chus Sancti Maximini Treueris, ab Othone I.
Imperatore Metropolitanæ Parthenopoleos Ec-
clesiæ electus Archiepiscopus primus, anno 971.
tredecim illi annis & mens. octo cū summa lau-
de præfuit, strenueq; Pontificatum administra-
uit, multosq; Vandalorum populos prædicado lucratus est Chri-
sto, in tantum ut etiam illorum Apostolus meruerit appellari. Su-
biiciuntur autem huic Metropolitanæ, Episcopatus sex, scilicet merf-
burgensis, Misnensis, Citizenfis, Brandenburgensis, Hauelber-
gensis, & Porenensis. Vocatur autem hæc ciuitas Magdeburgum,
græco vocabulo Parthenopolis, quam nos Virginopolim dicere pos-
sumus. Obiit autem S. Adelbertus anno Domini 984. *Tritemius,*
lib. 4. c. 103. Crantzius in Saxonia, lib. 4. c. 14. & 17. & alibi sæpè. & Pe-
trus Cratopolius de Episcopis Germaniæ, fallitur tamen cum dicit Bremēsi
Ecclesiæ ab Othone Imp. præpositum. Paul. Lang. dicit obiisse anno 981.
2 D. O T H E R I C V S, Monachus Monasterii S. Viti Corbe-
iæ Saxonice. Adalberto iam defuncto surrogatus, anno 984, post
electionem, iter Romam versus aggrediens, in itinere defecit,
anno, vt colligere licet, Pontificatus sui primo. Vir fuit ea tempesta-
te doctissimus, cuius doctrinæ fama ad Archiepiscopatum sublima-
tus est. *Tritem. in Chron. Hirsaugiæ.*

4 D. Dageni, qui à Crantzio, & aliis Dado, Dago, uel Dudo toca-
tur, monachus S. Enterani Ratisponæ, habitu & conuersatione ue-
ne-

ne-

nerandus, & S. Vuolfgango Episcopo Ratifponensi amicissimus, Gifalarario Archiepiscopo anno D. 1003. suffectus Imperatore S. Henrico II. iubente, cuius hic Cancellarius erat, præfuit annis 8. & mensibus 4. & vita ac religione clarissimus, obiit anno 1012. *D. Paulus Langius in Chronico Citizensi.*

5 D. Vualthardus, siue Vualdardus, monachus Magdeburgensis, & S. Adalberti discipulus, Præpositusq; Magdeburgensis, Gifalarico defuncto, concordibus Clericorum uotis electus, sed ab Imperatore qui Dagenonem elegerat, prohibitus, quâ defecisset Dageno, à Fratribus iterum electus & consecratus, non diu in Pontificatu superfuit, nam uix duobus mensibus expletis, septima hebdomada sui regiminis uitam cum morte commutauit, anno Chr. 1012. *D. Paulus Langius ubi supra.*

6 D. MEINFRIDVS, siue Hunifridus, Monachus Monasterii Sancti Burchardi Herbipolensis, vir religione præcipuus, creatus anno Domini 1030. sedit annos 27. & non sine sanctitatis opinione, obiit anno Natiuitatis Christi Domini 1057. *Trittemius, lib. 4. cap. 115. Crantzius Metrop. lib. 4. cap. 14.*

7 D. ENGELHARDVS, Monachus & ipse Herbipolensis, seu Vvirtsburgensis, ab Hérico Claudio Imperatore, præficitur post Meinfridum anno Domini 1057. & summa eum vigilantia Ecclesiæ illi præfuit annis duodecim, migravitque à sæculo anno Christi 1069. *Crantzius Metrop. lib. 4. cap. 28.*

Magnipolenses, siue Mecheleburgenses, in Vandalia.

1 S. IOANNES Scotus, Monachus in Hybernia, cum in Vandaliam verbum Dei prædicaturus aduenisset, populis illis Archiepiscopus datus, ab iisdem postea martyrio coronatus est Rethre, anno Domini 1066. die 4. idus Nouembris. *Trittemius, lib. 4. c. 255. Crantzius Metrop. lib. 4. cap. 43. & alij.*

Mediolanenses in Insubria.

66 52 D. HILDVINVS, Taffo, Flander, Monachus Lobienfis cœnobij iuxta Bingiû, Archiepiscopus Mediolanensis 52. ex Veronense Episcopo creatus anno Domini 935. præfuit eidem Ecclesiæ laudabiliter annis sex. Hugoné, Prouinciæ Ducé, Italiæ Regem in Basilica Ambrosiana Mediolani coronauit. Obit Mediolani, anno Christi 941. ipsis cal. Augusti. Scripsit de Gestis Abbatum Lobienfiû, lib. 1. & Sermonum, lib. 1. *Trittemius, lib. 4. c. 97. Galestinus in Catalogo Episcoporum Mediolanensium, qui 66. in ordine*

Archi

Archiepiscoporum eum agnoscit: & Paulus Morigia in Hist. Mediol. à quo 52. in numero describitur .

115 103 D. CAROLVS Foroliuensis, Monachus, & Abbas Monasterij S. Celsi Mediolani, Archiepiscopus 115. vt vult Galesinius, siue 103. vt asserit Morigia, à Calisto Papa III. creatus anno Domini 1456. sedit ann. 4. & moriens anno 1460. Mediolani, sepultus est in Monast. suo S. Celsi. *Galesinius & Morigia locis citatis .*

Merida, in Hispania .

S. RENOVATVS, Hispanus, Monachus & Abbas Caularianæ, de quo agit Tarras Monachus in quadam Epistola, Archiepiscopus creatus anno Domini 645. *Morales in Hist. Hisp. lib. 12. c. 21 .*

Moguntini, in Germania .

1 S. BONIFACIUS, Vvifridus antea vocatus, Anglus, regio genere, Monachus cœnobij, quod Adefcancaster vocabatur sub Abbate Vvolthardo, deinde Mutscellæ, sub Vvintberto Abbate, in Anglia, Episcopus primo ad gentium conuersionem à Gregorio Papa II. anno Domini 717. Romæ consecratus, duobus post annis Geruillone Episcopo Moguntino 16. & Vvormacienfè Archiepiscopo 10. ob cædem patratam, in ordinem redactò, & in Monasterium detruso, ab eodem Pontifice, sic procurante Pipino Duce, factus & creatus est primus Archiepiscopus Moguntinus, anno Domini 719. Vvormacienfè sede dignitate illa priuata. Et toto administrationis suæ tempore, quod fuit spacio annorum 36. continuis prædicationibus Germaniam ad Christi fidem adduxit, eandem ab erroribus Arianorum, ac alijs repurgauit; vnde & Germanorum Apostolus dici meruit. Tandem senio penè confectus, in Frisiam ad prædicandum proficiscitur, vbi ad infidelibus trucidatus, martyrij coronam accepit cum 52. alijs Monachis, anno Domini 755. ipfis nonis mensis Iunij, in pago, qui dicitur Dockum, vbi & primum sepultus est in Ecclesia S. Pauli Apostoli; sed inde postmodum translatus ad Monasterium Fuldense in Buchonia, quod ipse à fundamentis erexerat, in eodem quiescit. *Trittemius, libr. 4. cap. 76. Siebertus, et Contractus, in Chronicis, et alii .*

2 S. LVLLVS, Anglus, Monachus, & discipulus præfati S. Bonifacii Episcopi, magistro suo in regimine succedens anno 756. Ecclesiam sibi commissam laudabiliter rexit per ann. 31. & bonis operibus cumulatus, in pace Ecclesiæ quieuit an. 787. die 17. cal. Nouëb. *Trittemius, lib. 4. c. 78. et alii .*

D. HAV-

- 4 D. HAYSTOLPHVS, Monachus Ordinis Sancti Benedicti, creatus anno 813. præfuit Ecclesiæ annis duodecim. Transiit corpora Sanctorum Marcellini & Petri: & interfuit Concilio Theodotionis villæ. Obiit anno 825. ad Sanctum Albanum in Sacello Diui Bonifacii sepultus. *Demochares de Sacrific. Missæ, Tom. 2. c. 34.*
- 5 S. ANDEGARIVS, qui & Odogatius, & Amelgarius, Monachus, & primus Abbas Monasterij Campidonensis, creatus an. 825. sedit annos 22. Fuit vir nobilis, & magnæ religionis, regularisq; disciplinæ instructor præcipuus. Obiit anno 847. & ad S. Albanum sepelitur. *Belforestius in Cosmographia sua.*
- 6 B. RABANVS, Magnentius, Maurus, Germanus, Fuldenfis, Alcuini Angli discipulus Theologus Parisiensis insignis, Monachus & Abbas Fuldenfis, creatus anno 847. abbatialis regiminis 32. doctrina, & sanctitate gregem sibi commissum, annis nouem, assidue paut: Monasterium S. Petri in sublimi colle situm extra muros ciuitatis construxit: in Concilio Episcoporum Moguntiaë habito anno 848. Godescalcum hæreticum damnauit: & continuè scribendo sacrosanctam Ecclesiam mirifice illustrauit. Obiit anno 856. sepultus Fuldaë. *Trittemius, lib. 4. cap. 81. Demochares, & Belforestius locis citatis, & alij infiniti.*
- 7 D. CAROLVS, Pipini Regis Aquitaniaë filius, ex Rege Aquitaniaë, Monachus primum S. Petri Corbeiaë Gallicæ, deinde Fuldenfis, postmodum fauore Ludouici Germaniaë Regis Patru sui, Ecclesiæ Moguntinaë prælatus anno 856. sequenti Synodum Moguntiaë pro reformatione habuit: & completis in Episcopatu annis septem. Moguntiaë obiit anno 863. pridie nonas Iunii, & ad S. Albanum sepultus est. *Trittemius, lib. 4. cap. 91. & alij.*
- 9 S. SVNDERHOLDVS, siue Sinderoldus, vel Sungo, Germanus, Moguntinus, Monachus Fuldenfis, vir sanctissimæ uitæ, procurante Arnulpho Imperatore, ad sedem illam translatus anno 889. biennio post Vvormaciaë à Nortmannis martyrio coronatus est die 6. cal. Iulii: & in cænobio S. Albani tumultatus est. *Trittemius, libro 4. cap. 93. & alij supracitati.*
- 10 D. HATTO, Francus, Monachus Fuldenfis, & Abbas Fuldenfis, Eluangenfis, & Augiensis, creatus non lōgè post obitum S. Sunderholdi, vir quidem illo honore dignus, nisi traditione Comitis Adelberti, quem in manus Ludouici Imp. occidendum tradidit, reprehensibilem meritò se reddidisset. Interfuit Concilio Triburiensi: obiitq; anno Domini 913. Archiepiscopus sui 21. *Trittemius, lib. 4.*

lib. 4. cap. 96. *Belforestius in Cosmog. & alij.*

13 D. HILDEBERTVS, siue Hildebrandus, Dux Francie Orientalis, Monachus, & Abbas Fuldenfis, creatus anno 928. Hic coronauit Aquisgrani Othonem primum Imperatorem, fuitque magna prudentia, & deuotionis vir. Obijt anno regiminis sui 9. Christi 936. & in cœnobio S. Albani sepultus est. *Trittemius, lib. 4. cap. 98. Belforestius, Demochares, & alij.*

16 D. HATTO, cognomento Bonofus, Germanus, Monachus, & Abbas Fuldenfis, ab Othone Imperatore electus, consecratus est an. 968. & Archiepiscopus sui anno secundo, à muribus (ut aiunt) in Rheno, iusto Dei iudicio deuoratur, quod miserè pauperes suscepisset, tempore famis, in vnumque locum cõgregatos omnes cre mari iussisset. In Monasterio S. Albani iuxta antecessores suos sepultus. *Trittemius, lib. 4. c. 102. Belforestius, Demochares, & alij.*

20 D. HERIMBOLDVS, siue Erchenbaldus, vel Erk enbaudus, Saxo, Monachus, & Abbas Fuldenfis, in locum Erbonis electi (qui à quibusdam inter Episcopos non numeratur, quod consecratione Episcopalem non habuerit) eodem quo mortuus est anno, qui fuit à Christi natiuitate 1011. in Archiepiscopatum sublimatus, præfuit eidem utiliter annis undecim, & propriis sumptibus Monasterium beatę virginis Marię fundauit. Obijt anno Domini 1020. & in Templo Sancti Iohannis tumulatus est. *Trittemius, lib. 4. cap. 108. Belforestius, Demochares, & alij.*

22 S. BARDO, ex nobili Vvederoniã familia de Opperhofen natus, patre Adelberto, matre Christina, Monachus, & Abbas Fuldenfis, Hirsfeldensis, & Viridunensis, in Archiepiscopum, anno 1031. electus, & consecratus, Imperatorem Henricum III. elegit, vxorẽq; eius Agnetem Aquitaniã Ducissam unxit anno 1043. Huius etiam tempore anno 1048. Leo IX. Pontifex Synodum quadraginta, & amplius Episcoporum Germaniã, Moguntia coegit, cui interfuit & Imperator, cū aliis Principibus, & magistratibus, in qua multa utilia, & præcipuè de parce inter Principes concilianda, pertractata sunt. Obijt autem signis & miraculis clarus, anno 1051. regiminis sui 20. die quarto idus Iunij: & in cathedrali Ecclesia S. Martini ab Vvilligiso incæpta, & ab ipso absoluta, sepultus est. *Trittemius, lib. 4. c. 117. Belforestius, Demochares, Contractus in chron. & alij.*

23 D. LVIPOLDVS, siue Leopoldus, vel Liutbaldus, Monachus Fuldenfis, & Præpositus Bambergensis, Sancto Bardoni substitutus, Monasterium S. Iacobi in monte specioso à fundamentis cre-

xit,

xit, & nono Archipræfulatus sui anno, Christi Domini 1060. septimo idus Decembris, decessit, in Monasterio suo sepultus. *Belforestius, & Demochares locis supracitatis.*

24. D. S I E F R I D V S, siue Sifridus, Baro ab Eppenstein, Monachus, & Abbas Fuldenfis, in demortui Luipoldi locum electus, cōsecrationem Archiepiscopale accepit ipso Epiphaniæ die, ann. 1061. Vir deuotus, & magnæ religionis fuit; Sepulchrū Domini, & S. Iacobum Compostellanum magna cum ueneratione uisitauit; pro Ecclesiæ libertate, & auctoritate Pontificia, tuendis, multa sustinuit; Rodolphum Sueuiæ Ducem contra Henricum III. Imperatorem, Gregorij Papæ VII. iussu, elegit & unxit: pro quibus similibus, & alijs pijs operibus, tandem exul in Hasungen, Hassiæ cœnobio, à se locupletato, migravit anno 1084. cum præfuisset annis 24. & Hasungi sepultus est. *Tritemius, libro quarto, capite 121. Belforestius, Demochares, & alij.*

26. D. R I C H A R D V S, Germanus, Monachus & Abbas Monasterii S. Petri in Erfordia, quinquennio à Sigefridi morte nondū elapso, Vveziloni, Archiepiscopus surrogatus, anno scilicet 1089. cœnobium S. Ioannis in Rigouia, quod vulgo mons episcopi uocatur, suis sumptibus exstruxit; & Archiepiscopatu, uno & uiginti annis prudenter administrato, obiit anno 1109. & in monasterio quod ædificauit sepultus est. *Belforestius, & Demochares, ut supra.*

42. D. M A T T H I A S, Comes à Buchegh, Burgundio, Monachus monasterii Murbacensis in Alsatia, à Ioanne Papa XXII. anno 1320. Archiepiscopus Moguntinus, & S. R. Imperii Elector creatus, strenue gregem sibi commissum gubernauit, & potentia, ac uirtute, omnes ferè suos prædecessores antecelluit. Vitam inter omnia duxit castissimam: dum enim quadam uice eo ignorante à Camerariis suis pulcherrima quædam uirgo in cubiculum suum fuisset intronmissa, ut eius sanitati, consilio, ut aiebant, medicorum, continentia ei obesse affirmantium, consulerent; uirginem quidem blandè à se intactā dimisit, sed camerariis ne talem rem amplius intentarent, sub interminatione præcepit: Moritur tandem anno Prælaturæ suæ nono, Christi Domini 1329. quarto idus Septembris, non sine suspicionē ueneni, & in medio Cathedralis Moguntinæ sepultus est.

A N N O T A T I O.

Tritemius, libro quarto, cap. 126. Albertus Argentinensis in Chronico, ad annum 1320. & libro de rebus gestis Berto'di à Bucheg. Epif. opi Argentinensis, statim in principio: & Democ. de Sacrif. Miss. To. 2. c. 24. qui

qui dicit creatum an. 1310. & mortuū ann. 1318. sed id stare non posse ex eo arguitur, quod iste Matthias creatus dicatur à Ioanne Papa XXII. ipso etiam Demochare id affirmante; sed cum Ioannes XXI. assumptus in Pontificem non fuerit, vsque ad annum 1316. patet quod Matthias ab ipso creatus tunc non sit, cum nondum esset Pontifex; rectius ergo Albertus, qui eius fuit contemporaneus.

Montis Regalis in Sicilia.

1 D. GULIELMVS, Monachus monasterii Cauensis, & Abbas secundus Sanctæ Mariæ Nouæ in monte Regali, à Lucio Papa III. petente Gulielmo Bono, Sicilia Rege, ex Episcopo, creatur Archiepiscopus primus montis Regalis, anno Domini 1183. & moriens anno 1189. eo quo mortuus est, & ipse Gulielmus Rex, successorem reliquit Carum. *Tabule Archiepiscoporum Montis Regalis impressæ.* & Ludovicus Lellus in descriptione Regij templi Montis Regalis.

Archiepiscopi de litera N.

Neapolitani, in Campania. Cap. XXVII.

D. IGORIVS, Italus, Monachus Monasterii Sanctæ Trinitatis Cauæ, Archiepiscopus Neapolitanus. *Tabula Cauenses.*

Niceni, in Bithinia.

S. THEOPHANES, Græcus, Monachus Monasterii S. Sabæ, Ordinis S. Benedicti, pro cultu Sanctarum imaginum multas iniurias, & tandem exilium passus, tē pestate postmodum cessante, Nicænus Archiepiscopus renunciatus, in pace uitam finiit, die 27. Decēb. Floruit anno D. 830. *Surius, T. 6.*

Archiepiscopatus de litera P.

Panhormitani, in Sicilia. Cap. XXVIII.

D. ICOLAVS de Tedeschis, Catanensis, Siculus, Monachus Monasterii Sanctæ Agathæ Catanæ & Abbas Sanctæ Mariæ Maniacensis, I. V. consultissimus, Archiepiscopus Panhormitanus, factus postea S. R. E. Cardin. à Felice V. Antipapa, anno 1441. Basileæ. Obiit Panhormi in Sicilia